

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

Заместник - министър на здравеопазването

Изх. № 16-00-32/29.05.2017г.

ДО

ДИРЕКТОРИТЕ НА

РЕГИОНАЛНИТЕ ЗДРАВНИ ИНСПЕКЦИИ

Относно: проблеми по приложението на действащата Наредба за медицинската експертиза

УВАЖАЕМИ КОЛЕГИ,

По повод възникнали въпроси, касаещи проблеми по приложението на действащата Наредба за медицинската експертиза, приета с Постановление № 87 на Министерския съвет от 2010 г. (обн., ДВ, бр. 36 от 2010 г., изм., бр. 55 от 2014 г.), след като с влязло в сила решение на Върховния административен съд определени текстове от наредбата бяха отменени, а именно изискването за срока на инвалидност от една до три години, отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност и на вида и степента на увреждане в проценти при малигнен тумор на гърдата и методиката за прилагане на отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност, Министерство на здравеопазването нееднократно обяви липсата на основание за притеснения както у пациентите, така и у членовете на териториалните експертни лекарски комисии за това, че не съществува правна пречка органите на медицинската експертиза да продължат да извършват дейността си.

Съгласно мотивите на Решение № 12773 от 24.11.2016 г., постановено по адм. дело 5178/2016 г., което е оставено в сила Решение № 5901 от 11.05.2017 г. по адм. дело № 2084/2017 г. на Върховния административен съд, разпоредбата на чл. 62 от Наредбата за медицинската експертиза изисква видът и степента на увреждането/степента на трайно

намалената работоспособност да се определя въз основа на подробна клиничко-експертна анамнеза, задълбочен клиничен преглед, насочени лабораторни и функционални изследвания и данните от наличната медицинска документация, даващи представа за функционалното състояние на заболялия орган и организма като цяло. Цитираните правила за определяне на здравословното състояние на освидетелстваните лица, вида и степента на уврежданията им въз основа на всички налични доказателства относно релевантните факти и обстоятелства са в съответствие с общите процесуални правила на чл. 35 и чл. 36 от АПК за издаване на административни актове. Въведените изисквания осигуряват пълно изясняване на медицинските случаи и охраняват интересите на подлежащите на освидетелстване лица.

На следващо място Върховният административен съд в мотивите си коментира, че текстовете на чл. 63 от Наредбата за медицинската експертиза кореспондират със законовата норма на чл. 101, ал. 4 (предишна ал. 3 - ДВ, бр. 59 от 2010 г., в сила от 31.07.2010 г.) от Закона за здравето, която изисква видът и степента на увреждане и степента на трайно намалена работоспособност да се определят в проценти спрямо възможностите на здравия човек. Подзаконовите норми детайлизират регламентираната материя в рамките на делегираната компетентност с чл. 101, ал. 6 (сега ал. 7) от Закона за здравето, като отчитат многообразието на здравословните увреждания, обхванати от медицинските стандарти и медицинските практики. Същият механизъм за определяне на степента на здравословните увреждания е хронологически закрепен с предходните подзаконови нормативни актове: Наредбата за експертизата на работоспособността от 2000 г. и Наредбата за медицинската експертиза на работоспособността от 2005 г. Предвид законовата норма на чл. 101, ал. 4 от Закона за здравето, изискваща определяне на загубата на работоспособност в проценти, следва да се приеме, че допуснатите административнопроцесуални нарушения не са довели до необоснованост или пряко противоречие на подзаконовата регулация със закона.

Съгласно изразеното от Министерство на здравеопазването становище и актовете на Върховния административен съд, отменените разпоредби на наредбата не променят медицинските критерии, които са свързани с развитието на съответните заболявания (характера на увреждането, динамиката на неговото развитие и възможностите за възстановяване), от които следва да се водят органите на медицинската експертиза при постановяване на своите решения по медицинска целесъобразност, като се вземат предвид всички налични доказателства относно релевантните факти и обстоятелства. Всички решения на териториалните експертни лекарски комисии и Националната експертна лекарска комисия, ако са мотивирани и са постановени съобразно

медицинските критерии, регламентирани в наредбата са издадени на валидно законно основание.

Министерство на здравеопазването няма законово основание за приемане на указания, практики или други актове, които да детайлизират регламентираната в Закона за здравето, Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи и Наредбата за медицинската експертиза, в редакцията ѝ след отмяната на разпоредбите нормативна уредба, като създадат задължителни правила за поведение, в това число за прилагане на отправните точки за оценка на трайно намалената работоспособност в проценти, които да действат в периода до приемане на новата Наредба за медицинската експертиза.

Наредбата за медицинската експертиза, приета с Постановление № 87 на Министерския съвет от 2010 г. (обн., ДВ, бр. 36 от 2010 г.), изцяло отменя Наредбата за медицинската експертиза, приета с Постановление № 99 на Министерския съвет от 2005 г. (обн., ДВ, бр. 47 от 2005 г.). Поради това отмяната на конкретни текстове от действащата към момента Наредба за медицинската експертиза, не може да обуслови приложението на текстове от вече отменената изцяло наредба (от 2005 г.) с цел същите да заменят отменените текстове, с които се въвежда детайлна подзаконова уредба.

С уважение,

Д-Р МИРОСЛАВ НЕНКОВ

Заместник - министър на здравеопазването

